

En la recepció del nou acadèmic corresponent Juan de la Rubia

Jordi Bonet

Acadèmic de número. jordibonetar@coac.cat

Nascut a València l'any 1982, Juan de la Rubia va créixer a la Vall d'Uixó, província de Castelló, on passa la seva infantesa i joventut. A través de cors infantils hi descobrí la seva vocació per la música i el cant coral. El músic Ricard Pitarch l'apadrinà i fou responsable de la seva primera etapa musical en piano i harmonia, cantant en corals locals i a València.

Tot i que el gust per la música fou present a casa seva amb suport familiar a la seva vocació, ha estat músic de primera generació.

En un pas fugaç per bandes de música, descobrí la seva vocació per l'orgue, instrument que el fascinà després d'escoltar concerts a Europa en viatges familiars estiuencs. Estudià piano i música de cambra al Conservatori Superior de Música de València amb el pianista Mario Monreal i obtingué el premi final de Carrera.

A Castelló des de 1936 gairebé no quedaven orgues i els pocs que quedaven es conservaven en mal estat. Apassionat per aquest instrument es desplaçava per trobar orgues on poder practicar i fer concerts.

Va conèixer la gran organista i pedagoga catalana Montserrat Torrent, i seguí cursos d'interpretació i classes particulars, i seguint els seus consells, finalitzà la Selectivitat i estudis de piano a València. Es traslladà a Barcelona, on continuà estudis d'orgue amb ella i a l'Escola Superior de Música de Catalunya, sota el mestratge del professor Óscar Candendo, i posteriorment al *Conservatoire National de Toulouse* amb els mestres Michel Bouvard i Jan Willem Jansen.

Guanyà nombrosos premis amb l'orgue com a instrument: primer premi de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Granada i el *Concurso Permanente de Juventudes Musicales de España*, que propiciaria la seva carrera com a concertista a sales i festivals importants de l'estat espanyol i la majoria dels països europeus, i Àsia.

A l'enregistrament del seu primer CD l'han seguit sis més fins avui.

Interessat en la "música viva", la creació i l'expressió personal a través de la música, segueix la tradició organística europea de l'improvisació i ha rebut formació amb Emilio Molina i a la universitat *der Künste de Berlin* amb Wolfgang Seifen, i és des de 2005 professor d'aquesta especialitat a l'Escola Superior de Música de Catalunya.

Des de l'any 2011 és el responsable de l'orgue de la basílica de la Sagrada Família de Barcelona on començà a descobrir la relació entre Antoni Gaudí i la música, amb l'estudi de diferents informacions i documents, sobretot a partir de l'experimentació *In situ* de com es comporta el so de l'orgue i de la veu en aquest espai tan singular. Fruit d'aquest estudi, ha ofert recentment una conferència sobre Gaudí i la música a l'Institut Cervantes de Moscou, amb concerts a aquesta ciutat i a San Petersburg.

Juan de la Rubia és un músic versàtil interessat en tots els repertoris des del segle XVI fins l'actualitat. L'any 2012 realitzà un dels seus darrers enregistraments amb música de compositors catalans del segle XX, al nou orgue de la basílica de Montserrat. També, fruit de la seva passió per la música de Johann Sebastian Bach, inicia amb el grup Capella de Sant Esteve un projecte per dirigir les Cantates d'aquest compositor amb instruments originals. Participa en conjunts i orquestres, especialment amb l'*Ensemble Méridien*, en el projecte musical conjunt que fa de la música un espai de diàleg, a més de nombrosos concerts com a solista.

20 de març de 2013